

Jarda Vála

sobota 24. března 2018

DP Jarní Vysočinou

Dálkový pochod s podtitulem Po stopách Karla Havlíčka Borovského se záznamníkem TTO Havlíček

Pořadatelé letos připravili několik desítek(!) tras od nejkratších v délce 10 km až po dálkové trasy do 60 km. Startovat je možné ze čtyř míst – z Havlíčkova Brodu, Přibyslavi, Havlíčkovy Borové a Velké Losenice. Místa startů a cílů lze kombinovat, a tak diplom za zvládnutou trasu a odměnu v podobě neprodejné absolventské vizitky lze převzít v jiném místě. Trasy je možné absolvovat třeba i protisměrně, jen je třeba to na startu nahlásit. Na trasách je zajištěno celkem šest „živých“ kontrol včetně možnosti občerstvení a také několik samokontrol, kde si účastníci sami označí průchod razítkem nebo fixem. Protože – jak napsal hlavní pořadatel Martin Pluhař – bez razítek by nebylo turistiky...

Já si vybral start z Velké Losenice, neboť tato trasa mi slibovala nejvíc nových zážitků. Vystupuji s dalšími dvěma (jenom dvěma!) turisty na zastávce ČD Sázava (u Žďáru nad Sázavou) a odtud šlapeme tři kilometry po silnici do **Velké Losenice** na start. Ten je v informačním centru, které se nachází v místní knihovně, a lze se odtud vydat na trasy 10, 11, 18, 24, 27, 28, 33 a 35 km. Některé jsou okružové, ostatní trasy míří do Přibyslavi nebo do Havlíčkova Brodu. Mám v úmyslu jít trasu 35 km, ale kdyby se mi z jakýchkoliv důvodů nedařilo, mohu skončit v Přibyslavi nebo v Pohledu.

Na domě čp. 24 je pamětní deska z roku 1938, oznamující, že zde od nepaměti žil rod Havlíčkových. Matěj Havlíček si roku 1818 v nedaleké Borové postavil dům, kam se následně se svou manželkou Josefinou, dcerou sládka z Horní Cerekve, přestěhoval. Měli spolu sedm dětí, z nichž se dospělosti dožili Karel, František, Josef a Johana.

O mně

Jarda Vála[Zobrazit celý můj profil](#)

Štítky

[Turistika \(505\)](#)[Mišmaš \(232\)](#)[Co jsem také přečetl \(185\)](#)[Světlá pokaždé jinak \(145\)](#)[Cestování \(84\)](#)[Kýho výra \(57\)](#)[Toulky po horách \(38\)](#)[Cykloturistika \(21\)](#)[Napsali jiní a jinde \(14\)](#)[Retro \(14\)](#)[O češtině \(7\)](#)[Okolí Světlé nad Sázavou \(7\)](#)[Geocaching \(5\)](#)

Odkazy

[Angeliky bloček](#)[Cesty nedaleko](#)[Ludkovy obrázky z turistiky](#)[M+M Svatošovi](#)

Archiv blogu

▼ 2018 (44)

▶ dubna (2)

▼ března (15)

[Naučná stezka Podivuhodná setkání
Eleonory Sternba...](#)[Za sněženkami na vrch Špičák u Třeště](#)[Výstava automobilů v pasáži Černá růže](#)[Negrelliho viadukt v Praze](#)[Co jsem také přečetl____Limonádový
Joe](#)[Neděle s Limonádovým Joem](#)[DP Jarní Vysočinou](#)[Event v Havlíčkově Brodě](#)[Zahájení jarní turistické sezóny 2018](#)[Co jsem také přečetl____Milostné rošády](#)[Cyklostezka přes rezervaci Stvořidla není
možná, b...](#)[Co jsem také přečetl____Santini](#)[Co nového ve Světlé \(XII\)](#)[Co jsem také přečetl____
Dvě holmesiády...](#)

Po odchodu z „ička“ se zastavujeme u smírčího kamene, mohutné žulové desky s výraznou negativní konturou latinského kříže, pod jehož levým ramenem je málo znatelný obrys šavle. Kámen byl údajně zhotoven jako pomník císařského důstojníka, který byl v obci za třicetileté války oloupen o pokladnu a zavražděn bratry Vychodilovými. Při stavbě silnice byl kámen přemístěn na současné stanoviště. Pod kamenem se našla šavle, která je dnes v muzeu v Polné (viz Jurman, Hynek: Smírčí kameny na Vysočině).

Výstava v Galerii Na Půdě

- ▶ února (8)
- ▶ ledna (19)
- ▶ 2017 (207)
- ▶ 2016 (190)
- ▶ 2015 (194)
- ▶ 2014 (169)
- ▶ 2013 (108)
- ▶ 2012 (96)
- ▶ 2011 (40)
- ▶ 2010 (33)
- ▶ 2009 (9)
- ▶ 2008 (10)
- ▶ 2007 (11)
- ▶ 2006 (17)
- ▶ 2005 (4)
- ▶ 2004 (2)
- ▶ 2002 (5)

Z Velké Losenice už šlapeme jenom dva (protože třetí kolega má ještě jiné zájmy) a z Havlíčkovy Borové už půjdu úplně sám...

Mezitím procházíme obcí **Vepřová**, přičemž nejen v duchu, ale chvíli i nahlas vzpomínám, jak jsem nedaleko za vsí byl před mnoha a mnoha lety na vojenském cvičení. Nejen noci, ale zhusta i dny jsme trávili ve stanech, byla zima a často pršelo, do hospody jsme nesměli, a tak jsme zvědavým klukům z vesnice dávali peníze a velkou polní, aby nám přinesli lahvičky...

Silnice mírně stoupá a za chvíli už vlevo v dálce vykukuje věž kostelíku v **Havlíčkově Borové**. V domku čp. 163 poblíž náměstí se 31. října 1821 narodil Karel Havlíček Borovský, jak připomíná pamětní deska T. Seidana s bystou od Ladislava Šalouna. Domek už dnes vypadá jinak, než za Havlíčkova dětství, vyhořel a byl přestavěn. Je v něm expozice připomínající Havlíčkův život a dílo – a dnes navíc jedna z živých kontrol. V sokolovně stojící o pár set metrů dál je v hospodě další kontrola, tentokrát tajná!

Po kofeinové vzpruze odcházím, už sám, po zelené značce do **Železných Horek**, kde stávala ve středověku tvrz přestavěná ve druhé polovině 17. století na špýchar (podrobnosti o Železných Horkách i Havlíčkově Borové naleznete na tomto blogu [zde](#)). Pokračuji před **Cibotín**, pak polní cestou ke **Kasalovu mlýnu** ležícímu na potoce Bělá a dál lesní cestou k **České Bělé**. Procházím pod vysokým mostem, po němž vede obchvat, a po žluté značce mířím k **Šibeničnímu kopci** (568 m), na němž stojí kaple Čtrnácti sv. Pomocníků a zdejší rarita – letecký maják. Také o něm se můžete dočíst na tomto blogu, a sice [zde](#), v článku z roku 2011. Od té doby se leccos změnilo – a kupodivu k lepšímu!

Kapli nechal v roce 1762 postavit majitel panství Severin z Langendorfu se svojí manželkou. Nad vstupními dveřmi je umístěn znak rodu Langendorfů s latinským nápisem *Semper fidelis, Vždy věrný*. Na den sv. Marka, 25. dubna, chodila ke kapliče procesí, za druhé světové války se sem konal prosebný pochod, jehož se zúčastnilo několik set lidí, kteří se obávali vystěhování na Východ. Lidé si kapličky vážili, na její udržování byla zřízena nadace. V roce 1953 byla nadace zrušena a v letech 1958 až 1962 byla kaplička po nocích postupně ničena. Vandalové vylomili dveře, obrazy

potrhali a sošky porozbjíjeli. Farář Černý se snažil o záchranu kaple, ale po jeho odchodu z farnosti byla téměř úplně zničena. Situace se obrátila až v roce 2012. Byl vyměněn krov a krytina, kaplička dostala novou fasádu a byl opraven i její vnitřek. Finanční hodnota celé akce dosáhla čtvrt milionu, veškeré náklady byly financovány z rozpočtu městyse Česká Bělá. Dne 9. srpna 2013 byla opravená kaplička slavnostně vysvěcena královéhradeckým biskupem Janem Vokálem.

Také v sousedství stojící konstrukce leteckého majáku byla v roce 2012 demontována, zbavena rezu, natřena a znovu vztyčena.

Pokračuji po žluté značce do *Krátké Vsi*, kde plánuji zastávku v restauraci Na Studánce, stojící hned u hlavní silnice. Ještě než k ní ale dorazím, zhatí moje plány kolemjdoucí žena, když mi prozradí, že z oblíbené restaurace se stala vývařovna a je tudíž nepřístupná. Inu, co se dá dělat, vydržím do Pohledu, je to už jen devět kilometrů.

Mezitím se ovšem ještě krátce zastavuji na poutním místě *U svaté Anny*. Pod korunami staletých lip stojí kaple postavená nad zázračným pramenem a kostel sv. Anny, obojí obklopeno ochranným kruhem čtrnácti kapliček křížové cesty. Kaple byla postavena v roce 1824 na místě původní kapličky z roku 1731, kostel sv. Anny byl vysvěcen v roce 1761.

V roce 1858 dal hrabě Sylva Taroucca opodál v lese postavit lázeňskou budovu, z níž se později stal hostinec. Za neblaze proslulé normalizace začátkem 70. let minulého

století vyhlásil ONV v Havlíčkově Brodě opatření, kterými výrazně omezil konání poutí u sv. Anny jako nežádoucího náboženského shromáždění. Byl omezen počet stánků i atrakcí, bohoslužby se nesměly konat před kostelem, bylo zakázáno zřídit hlídané parkoviště, na státní silnici zákaz zastavení a na všechny příjezdové cesty byl umístěn zákaz vjezdu a dřevěné zátarasy. Poutníci však přesto přijížděli, auta nechávali v Pohledu a ke sv. Anně pokračovali pěšky. V roce 1977 přišel úplný zákaz poutě, stánky i atrakce byly přesunuty do Pohledu, nicméně bohoslužby se u sv. Anny i přes snahu úřadů konaly dál. Anenská pouť se ke sv. Anně vrátila až v roce 1990. V kostelíku byly opět oficiálně slouženy mše a studánku obléhaly davy návštěvníků. Po letech také mohli přijet prodejci náboženských předmětů. Významným počinem byla v letech 2000–2001 provedená oprava kapliček, opravy pláště kostela sv. Anny v letech 2010–2012, sanace podlahy kostela v roce 2013 a zrestaurování bočního oltář Smrti sv. Josefa v roce následujícím.

Od sv. Anny pokračuji neznačenou cestou do **Pohledu** a po občerstvení na kontrole umístěné u fotbalového hřiště odcházím na vlak. Je už pokročilá doba, v nohách mám 29 km, a tak si myslím, že to pro dnešek stačí. Kdybych pokračoval do Havlíčkova Brodu, přibylo by mi ještě devět kilometrů navrch.

Podle sdělení pořadatelů, kterých bylo čtyřicet, pochodu Jarní Vysočinou se zúčastnilo 459 turistů.

Vystavil Jarda Vála v 22:01

Štítky: Turistika

Místo: 580 01 Havlíčkův Brod, Česko

Žádné komentáře:

Okomentovat

Zadejte svůj komentář...

Komentovat jako:

Unknown (Goo ▾)

Odhlásit se

Publikovat

Náhled

Chci zasílat oznámení

[Novější příspěvek](#)

[Domovská stránka](#)

[Starší příspěvek](#)

Přihlásit se k odběru: [Komentáře k příspěvku \(Atom\)](#)

Motiv Vodoznak. Používá technologii služby [Blogger](#).